

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 17 februari 2011 in zaak nr. 09/30180 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juli 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar, mede voor haar minderjarige kinderen, een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 februari 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit op de aanvraag neemt. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 maart 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Bij besluit van 4 juli 2011 heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, de aanvraag opnieuw afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In zijn eerste grief klaagt de minister dat de rechtbank, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 29 maart 2007 in zaak nr. 200607305/1 (www.raadvanstate.nl), ten onrechte heeft overwogen dat hij met de toelichting van het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) van 18 maart 2010 (hierna: de toelichting) het rapport van 4 december 2008 van de onder medeverantwoordelijkheid van het BLT verrichte taalanalyse (hierna: de taalanalyse) niet inzichtelijk heeft gemaakt, nu de toelichting niet mede door een taalanalist is opgesteld. De minister voert aan dat, samengevat weergegeven, de rechtbank niet heeft onderkend dat uit voormelde uitspraak niet kan worden afgeleid dat de toelichting niet slechts door een linguïst mag worden opgesteld, aangezien de toelichting geen nieuwe beoordeling van de voor de taalanalyse gemaakte geluidsopname betreft, maar slechts aan de in de taalanalyse gegeven voorbeelden van de spraak van de vreemdeling toevoegt wat in Zuid-Somalië gebruikelijk is. De minister betoogt dat een linguïst, gelet op diens deskundigheid, in staat is een dergelijke toelichting te geven en dat hij met de toelichting het gebrek aan inzichtelijkheid van de taalanalyse heeft hersteld.

2.2.1. Zoals uit voormelde uitspraak volgt, mag er in beginsel van worden uitgegaan dat een vanwege de minister door het BLT verrichte taalanalyse

tot stand komt onder medeverantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst van wie de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en dat de ingeschakelde taalanalist op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de minister, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van te vergewissen dat die taalanalyse - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

2.2.2. Ook in dit geval heeft een externe taalanalist, in samenwerking met een aan het BLT verbonden, wetenschappelijk opgeleide en ter zake deskundige linguïst, de taalanalyse verricht. De taalanalyse bevat onder meer een aantal voorbeelden van uitspraak, woordkeuze en grammaticagebruik van de vreemdeling. Nu de rechtbank onbestreden heeft overwogen dat de taalanalyse niet aan het vereiste van inzichtelijkheid voldoet en de minister het besluit van 23 juli 2009 mede op de taalanalyse heeft doen steunen, heeft hij niet al in de bestuurlijke fase aan de op hem ter zake rustende vergewisplicht voldaan.

2.2.3. In beroep heeft de minister de toelichting overgelegd, die de bij de taalanalyse betrokken linguïst heeft opgesteld. De linguïst heeft bij de toelichting, die aan de in de taalanalyse gegeven voorbeelden inderdaad slechts de in Zuid-Somalië gangbare uitspraak en woordkeuze toevoegt, gebruikgemaakt van de door de taalanalist voor de taalanalyse gemaakte aantekeningen. Gegeven de werkwijze van het BLT, weergegeven in voormelde uitspraak van de Afdeling van 29 maart 2007 en die van 16 april 2010 in zaak nr. 200903085/1/V1 (www.raadvanstate.nl), is de linguïst met deze enkele toevoeging niet buiten zijn deskundigheid getreden. Dat de toelichting om een andere reden onzorgvuldig tot stand zou zijn gekomen, heeft de vreemdeling niet aannemelijk gemaakt. In het verlengde hiervan heeft de rechtbank niet onderkend dat het BLT met de toelichting de taalanalyse alsnog inzichtelijk heeft gemaakt en de minister alsnog aan de op hem rustende vergewisplicht heeft voldaan.

De eerste grief slaagt.

2.3. In zijn derde, vierde en vijfde grief, in onderlinge samenhang bezien, klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de minister ondeugdelijk heeft gemotiveerd dat de vreemdeling eenduidig niet tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië behoort, nu de voor de taalanalyse gemaakte geluidsopname in het veelvuldig voorkomen van het woord 'waaye' een duidelijke aanwijzing voor de Zuid-Somalische spraak van de vreemdeling bevat en de kritiek in het weerwoord van het BLT van 18 maart 2010 (hierna: het weerwoord) op de onder begeleiding van De Taalstudio verrichte contra-expertise van 28 oktober 2009 (hierna: de contra-expertise) zich beperkt tot het gebruik van het woord 'dee' en aldus geen aanknopingspunten biedt om aan de contra-expertise afbreuk te doen. De minister betoogt dat de rechtbank aldus buiten haar deskundigheid is getreden, dat zij niet heeft onderkend dat de contra-expertise geen aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyse vormt en dat de uitkomst van de contra-expertise bovendien niet de door de vreemdeling gestelde herkomst bevestigt.

2.3.1. De uitkomst van de taalanalyse is dat de vreemdeling eenduidig niet tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië is te herleiden. De contra-expertise heeft als uitkomst dat de vreemdeling zeer waarschijnlijk in Zuid-Somalië is gesocialiseerd. Het BLT heeft in het weerwoord de in de contra-expertise op de taalanalyse geuite kritiek gemotiveerd weersproken.

2.3.2. Zoals hiervoor onder 2.2.3 is overwogen, heeft de minister met de toelichting in beroep alsnog aan de ter zake de taalanalyse op hem rustende vergewisplicht voldaan. Dit in aanmerking genomen, heeft de rechtbank niet onderkend dat de contra-expertise geen afbreuk doet aan het besluit van 23 juli 2009, reeds omdat de uitkomst van de contra-expertise de vreemdeling niet buiten twijfel in het door haar gestelde herkomstgebied plaatst, zodat de contra-expertise, zoals volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 24 augustus 2010 in zaak nr. 201001036/1/V1; www.raadvanstate.nl), de minister niet noodzaakt de bij hem gerezen twijfel over de door haar gestelde herkomst te laten varen.

De derde, vierde en vijfde grief slagen.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De tweede grief behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover de rechtbank de minister heeft opgedragen een nieuw besluit op de aanvraag te nemen en heeft nagelaten te bepalen dat de rechtsgevolgen van het besluit van 23 juli 2009 in stand blijven. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal worden bepaald dat de rechtsgevolgen van dat besluit alsnog in stand blijven.

2.5. Het besluit van 4 juli 2011 is een besluit als bedoeld in artikel 6:18, eerste lid, van de Awb, dat krachtens artikel 6:19, eerste lid, in verbinding met artikel 6:24 van de Awb, in de beoordeling moet worden betrokken. Dat de rechtbank het besluit van 23 juli 2009 heeft vernietigd, laat onverlet dat met dat besluit op de aanvraag is beslist, nu de rechtsgevolgen van dat besluit in stand blijven. Aan het besluit van 4 juli 2011 is daarom de grondslag ontvallen en het zal dus worden vernietigd.

2.6. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 17 februari 2011 in zaak nr. 09/30180, voor zover zij:
  - de minister voor Immigratie en Asiel heeft opgedragen een nieuw besluit op de aanvraag te nemen, en
  - heeft nagelaten te bepalen dat de rechtsgevolgen van het besluit van 23 juli 2009, met kenmerk 0802-13-1382, in stand blijven;
- III. bepaalt dat de rechtsgevolgen van dat besluit in stand blijven;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Immigratie en Asiel van 4 juli 2011, met kenmerk 0802-13-1382;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Janssen, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

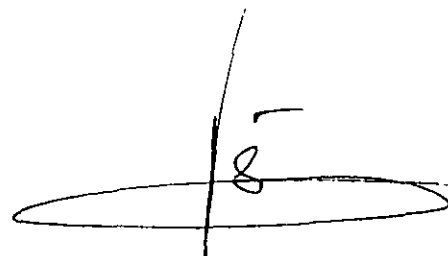
w.g. Janssen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2012

282-660.

Verzonden: 12 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State;

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser